

in orōne dñica dicēz dimitte nobis debita nra
sicut et nos dimittim⁹ debitorib⁹ nris. Qd ipse
prāre dignetur. Qui vius ac.

De eo qd scriptū est in psaia. Clama ne
cesses. Sermo Aug⁹.

I diligēter attēditis frēs carissimi. oēs
sacerdotes dñi. non solū Ep̄os. sed etiā
pb̄os a ministros eccliarū: in grandi
piculo esse cognoscitis. Ipis ei otestatur sp̄us
scūs dices. Clama ne cesses: qsi tuba exaltaro
cem tuā: et annūcia populo meo peccā eorum:
Et iterū. Si nō annūcias iniquo iniqtatē
suam: sanguinē eius de manu tua requirā. De
ipis etiā Aplūs dicit. Obedite prepositis v̄ris
et subiacete eis: ipi enim puigilant. tanq̄ rōe
reddituri. de aiabus v̄ris. Si pro se frēs carissi
mi viusquisq̄ vix poterit in die iudicij reddē
rōnem. qd de sacerdotib⁹ futurū est. a quibus
sunt om̄i aīme requirende. Et ideo considerātes pi
culum n̄m orate pro nobis. ut om̄issis nobis
gregib⁹. ita sp̄ualia pascua studeam⁹ iugiter
providere: ut pro eis bonam rōnem reddere
mereamur. Considerate ergo frēs carissimi. qd
fit qd vestre dilectōi suggesterē: si tñ orantibus
vobis merear. ut adiuuet me: q̄ terret me. In
ter cetera p̄cepta sua. b̄tūs aplūs. hoc etiā dīc
Ep̄m potente dēbē esse in doctrina sua. et oīra

dicētes redarguē. Magnus honor. h̄ grauis
sarcina. Spabo tñ m̄ deūz qm̄ adiuuātib; vob;
m̄ oōone pro nobis; liberabit nos de laqueo re-
nantiū. a verbo aspoz Nulla enī cā est. q̄ ma-
gis faciat disp̄salatores dei pigriores ad arguē
bos cōndicētes; q̄ timor verbi aspi. dū eī time-
mus detractōes irrisioñes a obprobria hom̄im
superū; dūq; ab eis in terrena suba metuim⁹
p̄grauari. timētes p̄dere tp̄alia: min⁹ q̄ op̄o-
ret p̄dicam⁹ eterna; Et ideo dū per illorū ne
quiciam aliqd mundanū p̄dere formidamus
peccatoz eoz vulnera. medicamētis sp̄ualib;
curare negligim⁹. Vnde timendū est. ne a p̄
nobis. a pro illis quib; pro amore terrenaz re-
tū non loquimur. durā rōnem in die iudicij
reddere ḡellamur. Videam⁹ ergo; qd cōndi-
cētes sit redarguē. Cōndicētes nō uno modo
intelligēdi sūt: Paucissimi enī nob̄ cōndicunt
ligua; plurimi. male viuedo. Quō michi aud;
dicē xpianus. bonū eē rape res alieās. qn̄qui
dem nō audet dicē bonū esse tenacit̄ seruare
res suas. Nūquid ei dīnes ille cui successerat
regio. a nō inueniebat aliqd quo reponēt fru-
ctus suos. a se ḡ filiū inuenisse gaudebat. destru-
ere vetēs apothecas et cōstruendi nouas am-
pliores ut impletet eas. a dicēt aīe sue. habes
multa bō in multū rps. letare. locūdaē. faciaē

nūquid ergo iste diues. alieā querebat. sicut
dus suos colligē disponebat: ubi ponēt. cogi-
tabat: nulli violentiā facē: non de cuiusq; vi-
cī agris voluit metere: nō paupe spoliatoz
nō simplici circūuento: h̄ tantumō ubi p̄prios
fructus recondēt. cogitabat. Audite qd audi-
erit. qui p̄tinacē seruauit suaz: hic intelligite.
quid exspectēt. qui rapiūt aliena. Cū ergo se
prudētissimū cōsiliū arbitraret īueisse. de apo-
thecis veterib; angustiorib; diciendis. et am-
pliorib; nouis edificādis. a oib; suis fructib;
colligendis. nō alienis ēcupiscēdis atq; rapi-
endis: ait illi deus. Stulte. ubi tibi sapiēs vide-
ris: ibi stultus es. Stulte īq̄t. hac nocte repe-
cietur a te aia tua. hec q̄ prepasti cuius erunt.
Si seruaueris. tua nō erūt: si ero gaueris tua
erūt. Quid īquit repomis. q̄ relicturus es.
p̄cedant ergo magis: quo secutus es. Ecce ī
crepatus est stultus. male recondēs. Si stult
est q̄ recondit sua. q̄ntomagis qui rapit alieā
Si sordidus est reconditor suarum: vlceroſus
est raptor alienarū. Sed non qualis ille vlc-
eroſus. qui iacebat ante ianuam diuitiis: et ea
nes lingebant vlcera eius. Ille enī vlceroſus
erat in corpe: raptor vero ī mente. Sfortassis
aliq̄s r̄ndeat et dicat. Non valde magna pena
erat illi hōi cui dixit deus. stulte. Non sic dicit

deus fide
veritatis
tuus est
gratia
dilectio
quid ei
attende
Nam
pīmū
alien
ebat
dixit
nō d
dixit
secut
magi
aliq̄i
us
abs
indī
noli
īq̄t
go eu
ano
miser
pop
fipi

deus stultus quod dicit homo. Tale in quemque dei
verbis iudicium est. Numquid ei stultus deus da-
turus est regnum celorum. Probant hoc ille qui
que virgines stultez que extra ianuam creduntur ex-
clusez. Quibus autem non est daturum regnum celorum
quid eis restat. nisi pena iherenarum. Considerare
attentionem debemus; ut hec aperte videlicet possimus
Nam et ille diues. an cuius ianuam iacebat pau-
pimus ulcerosus: non est dictus raptor rerum
alienarum: Euangelista. quidam diues inquit indu-
ebat bisso. et purpura. diues inquit erat. Non
dixit calumpnator: non dixit paupem oppressor
non dixit rerum aut ablator. aut receptor: non
dixit pupilloz spoliator. non dixit. viduarum p-
secutor. nihil horum: sed erat quidam diues. Quid
magnum. edives erat: sed de suo diues erat. Cui
aliqd tulerat. et an forte ille auferret. et de illo de-
us retinet. et personam eius accipit. si criminis eius
abscondet. qui nobis dicit. Nolite personaliter
indicare. Si quis ergo audire: filium diuitis illius
noli amplius querere. quod audis a veritate. Diues
inquit erat. et induebat purpura et cetera. Quod er-
go eius crimen. nisi iacens an ianuam ulcerosus
et non adiutus. hoc enim apte de illo dictum est. quod in
misericordia erat. non quia aliena rapuit: sed quia
propria erogare noluit. Numquid enim carissimi
si paup ille an ianuam iacens sufficientem panem

a diuite accipet: dicere de illo. qd cipiebat sa
turari de mīcis que eadēbāt de mensa diuitis
pter solam inhuāmitatē. quia contemnebat
pauperē. ante ianuā iacentē suam. nec cōgrue
digneq; pascēbat: mortuus est et sepultus. Et
cum apud inferos in tormentis esset. leuauit
oculos suos: vidit pauperem in finu Abrahe.
Quid pluribus immoror. desiderauit guttam
qui non dedit mīcam. Accepit iustam senten
ciam. qui non dedit pre auaricia. Si hec pena
auarorum. que pena est raptorum. Sed ait
mīhi raptor rerum alienarū. Ego similis illi
us diuitis non sum. Agapem facio inquisis in
carcere. victum mieto. nudos vestio: pegri
nos suscipio. dare te putas. Tollere nolizet
dedisti. Cui dederis gaudz: cui abstuleris plo
rat. quem duorum istorum. exauditurus est
deus. Dicis ei cui dederis. gratias age. quia ac
cepisti. Sed aliū tibi ex alia parte dicit. Ego
tēmo cui abstulisti. et pene totū tulisti: et epi
guū illi dedisti. Si totum quod alteri abstulisi
ses. egentib; dedisses. nec talia opera diligit
deus: dicit tibi. Stulte. iussi ut dares sed non
de alieno. Si habes. dazda de tuo. Si non
habes quod des de tuo. melius nulli dabis
q; aliū spoliabis. dicturus est domin⁹ ihesus
cū in iudicio suo sederit. et alios ad dexteram

alios ad simistrā sepauerit bene opantib;. Ve
mite bñdici pñis mei: pçipite regnū. Sterilibz
aut̄ quā nihil boni m̄ paupes opati suntite in
ignē eternū. Et que dicitur est bonis. Efuriui
enim. a dedisti mihi māducare. Et rñdebūt illi
Dñe. qñ te vidim̄ efuriente. Et ille ait ad eos
Cū vñ ex mīmis meis fecistis. mihi fecistis.
Intellige ergo stulte. qui vis de rapimis eleō
sinā facēz quia qñ pasas xpianū. pascas xp̄m
Attende. quid simistris dicet. Ite in ignē etiū
Quare. Efuriui ei a nō dedistis mihi māduca
re. nudus erā a nō vestistis me. Ite. Quo. In
ignē eternū; prius ite. Quare. Quia nudus
fuit et nō vestistis me. Si ergo in ignē eternū
ibūt. quib; dicitur est xp̄us. nudus fui a non
vestistis me: quē locū habebit in igne eterno
cui dicturus ē. vestitus fui a spoliasti me. Hic
fortasse ut euadas hāc vocē. ne dicat tibi xp̄s
vestitus fui a spoliasti mermutata hac cōfue
tudine: cogitas spoliare hereticū. vel iudeū et
vestire xpianū. Et hic rñdebit tibi xp̄us; hōmo
nūc rñdet per seruū suū. qualemq; minist̄
suū. rñdebit tibi etiā hic: parce dannis meis
Cū ei tu xpianus es. spolias iudeū: a impedis
fieri xpianū. Et tamē hic forte adhuc rñdebit
Ego nō ex aliquo odio penā ingero: h̄ de dile
ctione. potius disciplinā. Ideo spolio iudeū: ut

p hanc asperam et salubrē disciplinā: faciam
xpianū: Audirē a crederē: si quod abstuleris
iudeo reddes xpiano. Forte et hoc secū aliq̄s
cogitat. a dicit. Multī fūt xpiam diuitēs. aua-
ri· cupidi· nō habeo pccm· si illis abstuleroret
paupib; dedero. Vnde enī illi boni nil faciunt;
mercede h̄c potero. si ego elemosinas dedero
Et in hac parte. pareat vniusquisq; aīme suez
quā hm̄i cogitatio · ex diabolica calliditate
fuggerit. Nam si totū etiā tribuat qd abstule-
rit. addit potius pccā. q̄ minuat. Dicim⁹ coñ
vnu viciū rapinariū · per qd res humane va-
stante vscq̄q̄. dicim⁹. et nemo nobis coñdicit
Quis enī audet aptissime loq̄ndo ḵtradicē veri-
tati. Non ergo facim⁹. q̄ Aplūs monuit: nō
Ṅtradicētes argūm⁹: obedientes alloq̄muz
laudātes instrūm⁹. Nō coñdicētes redargū-
m⁹. Ita vero. Nō ḵtradicūt ligua: h vita. Nō
neo· rapit· doceo· rapit· p̄cipio· rapit· arguo·
rapitz quō non coñdicit. Dico ergo q̄ de hac
re sufficē estiōret iō abstinetē vos frēs. abstie-
te vos filij. abstinetē vos a ḵuetudine rapien-
dit: a vos q̄ sub manu raptoris gemis astiēte
vos a cupiditate rapiendi. Ali⁹ potēs est a ra-
pit: tu in manu raptoris gemis. q̄ rape nō po-
tes: nō facis. Habete facultatē · a ibi lauda
lo dōmitā cupiditatē. Hec ergo frēs carissimi.

si scdm vrām o fuetudinē. fidelit a diligēter at
tendit. a impietate avaricie vel cupiditatis
poteritis euadere. a pro opib; misericordie. ad
eterna p̄mia felicit puenire. Prānte dñs n̄o
ihu xp̄o. cui est honor a impū. cū p̄e a spū scō
q̄ viuit a regnat in secula seculoꝝ Amen
De eo qd aplūs ait. Radix oīm malorum
cupiditas.

Eatus aplūs Paul⁹. frēs earissim⁹ cū
nobis vere ac pfecte caritatis dulcedi
nem. omendasetz amaritudinē nobis
cupiditatis exposuit: ut velut pitiss⁹
ac spūalis medicus. quid fugē. et qd expetere
debeam⁹ oīdit. Et quā radix oīm malorū est
cupiditas. et radix oīm bonorꝝ est caritas. et
simul esse nō possunt: quia nisi vna radicitus
euulsa fuerit: alia plātari nō poterit. Sine cā
aliq̄s conatur ramos īcidē: si radicē non con
tendit euellere. Sic enī idem ait aplūs. Radix
oīm malorꝝ est cupiditas: quā quidā appetē
tes. naufragauerūt a fide: a īseruerūt se dolō
ribus multis. Tu autē homo dei hec fuge. Au
diam⁹ ergo oīlū illius. in quo xp̄us dñs loq
batur. a q̄ntum possum⁹. studeam⁹ amaritudi
nē avaricie fugē: si volum⁹ ad caritatis dulce
dinē puenire. Sed qn̄ de oītemptu diuiciarum
loquimur: rēndit mīhi aliq̄s dimes: z didici nō